

Veliki pok v veliki banki

MARKO JENŠTERLE

Uradno se bomba, ki je odjeknila v zvezi z Banko Slovenije, imenuje »kolumna Tadeja Kotnika«, ampak tokrat njegov zapis ni ustrezal tej novinarski obliki. Najprej zato, ker je kolumna nekaj stalnega, ki se v določenem obsegu v mediju pojavi na določen dan. Pri zapisu Tadeja Kotnika pa so v Financah bralce že na začetku opozorili, da je njegova kolumna običajno objavljena v sredini številke Financ, zdaj pa so jo zaradi aktualnosti na spletu objavili že v ponedeljek, v tiskani obliki pa v torek. Druga stvar pa je, da ni šlo za avtorjeve komentarje, ampak čisto pravi intervju z nekim »žvižgačem« iz Banke Slovenije. Pogovor je bil napisan s pravo novinarsko spretnostjo, predvsem pa je bil nabit z vrsto šokantnih razkritij in informacij. Vse skupaj je bilo začinjeno še z okoliščinami, v katerih je do pogovora prišlo. Neznani intervjuvanec je očitno iz varnostnih razlogov Tadeja Kotnika na mobilni telefon najprej poklical z aplikacije Skype, potem pa mu je vse skupaj ustno povedal ob pivu.

Posledice objave pogovora

so bolj ali manj znane. Zaradi očitkov v njej razpravlja jo v vladi, državnem zboru, Banki Slovenije, v Agenciji za javni nadzor nad revidiranjem, v političnih strankah, vseh medijih in predvsem med imetniki izbranih podrejenih obveznic slovenskih bank. Detonator bombe v zapisu Tadeja Kotnika se skriva v odločbi o izbrisu v Banki Celje, ki je po besedah žvižgača »pod stotimi ključki«.

Ko je na začetku lanskega leta nenadoma umrl bančnik Dušan Drofenik, je njegov kolega France Arhar nekrolog, objavljen v Financah, začel takole: »Teža dneva nam je te dni zlomila telo in duha Dušana Drofenika, pokončnega človeka, preudarnega in zanesljivega bančnika, predsednika nadzornega sveta Združenja bank Slovenije in uprave Banke Celje, d. d., sopotnika na skupni 20-letni poti.«

In medtem ko se večina ukvarja z vprašanjem, ali je pri poslovanju Banke Slovenije res prišlo do nepravilnosti, zaradi katerih naj bi bili oškodovani mali delničarji, se v tej splošni razpravi in žvenketu denarja kar

nekako ne sliši naslednjega dela objavljenega pogovora. Neznanec namreč pravi: »Če sva že tu, ti razložim še nekaj zadev, ki jih očitno ne razumeš. Najprej to, zakaj smo v Banki Celje brisali eno leto pozneje kot v drugih petih bankah. Dejanjsko je bil izbris načrtovan v paketu – vse za december 2013, v šali smo o tem govorili kot o velikem poku. Vendar je morala za izbris evropska komisija prej dati dovoljenje, za kar je morala Slovenija prej priglasiti državno pomoč, za kar je morala banka prej zaprositi za to pomoč. In Dušan Drofenik, takratni predsednik uprave Banke Celje, ni želel zaprositi za državno pomoč; naši so več mesecev pritiskali nanj, pa ni zaleglo, zato so se ga decembra 2013 odločili odstaviti z izrednim ukrepom. Ko je to izvedel, je odstopil, nekaj tednov zatem je storil samomor.«

Bolj kot vsa tista množica opeharjenih varčevalcev, ki upa, da bo nekoč nazaj dobila svoj denar, je ta smrt tista, ki je vredna podrobne preiskave v banki.

Page: 24

Reach: 55000

Country: SLOVENIA

Size: 242 cm2

2 / 2

